

Szeged, 1880. július 16. – Székesfehérvár, 1968. március 12.

Apja szabómester volt. Fia a szülővárosában tett érettségi vizsgát, majd a fővárosban folytatta iskolai tanulmányait. A Magyar Államvasutaknál helyezkedett el. Különböző vasúti tiszti tanfolyamokat végzett el, az állami szolgálatból MÁV főintéző beosztásban ment nyugdíjba. Szegeden, Balástyán és Szatymazon gazdálkodni kezdett, szőlő és gyümölcstermesztéssel foglalkozott. 1930-ban belépett a Független Kisgazdapárt szegedi szervezetébe. 1947 augusztusában a Magyar Függetlenségi Pártba lépett át, képviselő-jelöltséget vállalt a Csongrád és Csanád vármegyei választókerületben. A parlamentben 1947. november 18-án jelentették be pártjából való kilépését. Két nappal később az Országos Választási Bizottság mandátumát megsemmisítette. Rövidesen letartóztatták. 1948. február 7-én a szegedi népbíróságon az államrend megdöntésére irányuló szervezkedéssel és mozgalomban való részvétel vádjával perbe fogták. Másod rendű vádlottként 10 évbörtönre és teljes vagyonelkobzásra ítélték. Másodfokon a Népbíróságok Országos Tanácsa letöltendő börtönbüntetését felére csökkentette. 1953-ban engedték szabadon. Hátralévő éveiben a politikától teljes visszavonultan élt.